

שרון מועלים

איוה ניר גוכן
בדרים שרופאים לא מספרים

האם נקודת הג'י היא מיתוס?

מתברר שהיא קיימת, ושהיא לא מה שחשבונו

יש אזור בגוף שרופאים ומרמחי אנטומיה רבים כלל לא מאמינים שהוא קיים. הוא מסתורי כמו שקע מריאנה, האזור באוקיינוס השקט שחושבים שנפרש כמעט 11 ק"מ מתחת לפני הים. אין ספק שהוא מסביר פנים כמו אותו שקע, וכמותו, קשה מאוד להגיע אליו. רבים ניסו לנכס את האזור הזה לעצמם, ומעטים הצליחו. האזור הזה הוא נקודת הג'י הנשית.

יש המאמינים בקיומה של "נקודת ג'י" גברית. כמה גברים נהנים מגירוי אנאלי, בין היתר בגלל האפשרות להגיע כך בקלות לבלוטת הערמונית שלהם. אך מאחר שמעטים יודו כי הם נהנים מתחושה שכזו, קשה לבדוק גם את הטענה הזאת.

מהי, אם כן, התשובה? האם הע'י לנשים יש בלוטת ערמונית, הבלוטה הקי שורה בייצור חלק מהגול המרכיב את נוזל הורע. בלוטת ערמונית נשית אינה מוכרת בשום ספר לימוד או אטלס אנטומי, והיא נעדרת משם כמו עוד תופעה הקשורה במיניות האשה – הפליטה הנשית. עם זאת, הפליטה הנשית היא תופעה שנשים רבות מרוחות עליה, ולדבריהן, הגול בפליטה הנשית אינו רומה לשום הפרשת גוף שהן מכירות. עדויות מרעיות מעבר לדיווחים הללו אין, אבל בבדיקות MRI ואולטרסאונד של האזור שבו אמורה להיות נקודת הג'י אפשר לראות אצל נשים רבות עצם קטנטן הדומה בצורתו לבלוטת ערמונית

מחקר חדש מגלה שבלוטת הערמונית – המייצרת חלק מנוזל הזרע – קיימת גם אצל נשים, ואפשר לראות אותה בציילומי MRI של האזור שבו אמורה להיות הג'י-סופוט

52
53
להתעדכן

שיזף רפאלי

מתבונן בעולם החדש

מתי עדיף לוותר על הבחירה?

ולמה מה שטוב לכלכלה רע לאנשים מאמינים

← כשרופ' שינה איינגר (41) אמריקאית ממוצא סיני ועוורת מילדות, היתה סטודנטית לכלכלה היא הציבה בסופרמרקט אמריקאי שני דוכנים לטעימת ריבה. על דוכן אחד הציגה מבחר של שש ריבות ועל האחר מבחר של 24 ריבות. כל מי שהתקרב לדוכנים הוזמן לטעימה וקיבל קופון הנחה לקניית הריבה. תוצאות מבצע הטעימות הזה נחשבות לאבן דרך בחקר הבחירה האנושית: מבין אלה שעיצרו ליד שולחן 24 הריבות, רק 3% קנו שש הריבות, 30% קנו פי עשר. הניסוי הראה איך שפע אפשרויות הבחירה יכול לכלכל ולשחק.

כשביקרה במפגשי ספיד דייטינג גילתה איינגר שריבוי אפשרויות משפיע על הנשים כפי שמשפיע ריבוי סוגי ריבה בסופרמרקט: הן פשוט לא קנות

מאז הניסוי נחקרת בכלכלה היילמה בין הרישה לבחירה חופשית לבין הפחד ממנה. מצד אחד, הכתבה מלמעלה מתקשרת עם עריצות שמרנות בעוד שהבחירה החופשית נחשבת לזכות יסוד ולתנאי יסוד של השוק החופשי, ומצד שני, עודף אפשרויות בחירה מתגלה כמשהו שהאנשים מתקשים ליהנות ממנו. ועריצות האפשרויות נמצא היום לא רק בקניון ובטלוויזיה הרב-ערוצית, אלא גם במערך

נות ההשכלה מרובות המסלולים ומאמצי השיווק, וגם באפשרות שניתנת למטופלים במערכת בריאות לבחור את מטפליהם – אפשרות שמלווה בנטל, בתחושת אחריות ובחוסר ביטחון, ואפילו צה"ל, באמצעות ה"מגילה" המפורסמת, מעניק למועמדים לגיוס יותר אופציות ודרגות חופש. המשל על החמור שתקוע באמצע הדרך בין שני מקורות הונה ומת ברעב, משל שחובר על ידי אריסטו ושזכה בשם "חמורו של בוריי" דן אחרי שהפילוסוף הצרפתי בורידן חזר עליו במאה ה-14, נהפך למייצג של בעיה יותר ויותר רלבנטית.

איינגר, כיום חברת סגל בבית הספר לניהול עסקים של אוניברסיטת קולומביה שבניו יורק, הוציאה החודש את הספר "The Art of Choosing" (בתרגום חופשי: אמנות הבחירה), שכבר נהפך לרב-מכר. הספר מנסה לפענח את הרקיות שבי דילמת הבחירה מול ההתנהגות מלמעלה, ולהראות מתי כל אחד מהמצבים עדיף לנו. היא מראה, למשל, שכשההחלטה אם לסיים חיים של ילדים שהם חולים סופניים מוטלת על ההורים, ייטורים והתלבטויותיהם קשים מנשוא, בעוד שכשההחלטה אינה בידיהם, הם מצליחים לנצח את הרבה יותר שלווה וקבלה, גם בעת שמישהו אחר עושה את ההחלטה, וגם בהמשך חייהם.

איינגר גם מבקרת במפגשי "ספיד דייטינג", שם ניתנת למשתתפים הזדמנות לבחור מהר והרבה, כשרה מאוכלס הרבה יותר. ונשים, היא מגלה, מציבות לריבוי בני זוג פוטנציאליים כפי שקונים בסופר מגיבים לריבוי ריבות. הן

רופ' רפאלי הוא ראש בית הספר לניהול באוניברסיטת חיפה
www.sheizaf.rafaeli.net

מה הלאה

אחרי עדכונים מהשטח

1 עיתונות: סיפורי העשור
שארית אחרונה אך חשובה ומעגנת של סיכומי העשור: המכון לחקר העיתונות באוניברסיטת ניו יורק יבחר בחודש הבא את העבודות העיתונאיות הטובות ביותר בעשור החולף בארצות הברית. עד שחבר השופטים הנכבד יגיע להחלטה, אפשר לבדוק את רשימת המועמדים המלאה, שמורכבת מספרים, כתבות וסדרות של סיפורים – מספרו המכונה של מלקולם גלאדוול "נקודת המפנה", ועד כיסוי המערכה על הרפואה בביטוח הבריאות בבלוג של עזרא קליין.
journalism.nyu.edu/decade

2 עיצוב: תיק שיש בו הכל
תיק הגב הזה נקרא "דאמפלינג", על שם הכופתאות הסיניות עם המילויים המשתנים. ולא בכדי. הוא מעוצב כך שאפשר לנגלג לתוכו שכבות אחסון מתחלפות, עם כיסים, תאים ומחיצות, לפי הצורך. פשוט ומבריק, ממש כמו דאמפלינג.
<http://bit.ly/dD9o6U>

3 דרינק: ככה חוסכים
מומחי המיתוג של קוקה קולה מצאו דרך אלגנטית להפחית את מספר הקלוריות בכי לפעוע בטעמו של הגול הממוצע. פחית המיני-קוק מחילה כ-220 מ"ל של קולה, ונושאת בגאון את ההבטחה "90 קלוריות לפחית". באמת איך לא חשבתם על זה קודם?
<http://bit.ly/a62R20>

4 סלולר: רינגטונים לפראירים
השיגעון הסלולרי החדש ביפן, מדווח "הטיימס" הלונדוני, הוא רינגטונים שמשנים את מצב התודעה ומשפרים את תפקוד הגוף. דוגמאות? רינגטון אחד נלחם בעיפות, אחר משפר את השינון, ויש כמובן צלצל שמרפא האנגאובר. החברה משווקת את הצלצולים המתקדמים מודה שאין לה שום ראיה שתומכת במסרים השיווקיים השערורייתיים, ומסתפקת בהצהרה העשוריתית לא פחות, שפניהם "אם יש כוונת היסטוריה סביב הרינגטונים האלה, כנראה יש בהם משהו".
<http://bit.ly/cg3TPD>

5 משחק: נא לא לדרוך
שדות מוקשים נטושים הם סכנה של ממש במדינות רבות בעולם השלישי, והם גובים קורבנות רבים, ובעיקר ילדים. "Landmine Lookout!" הוא משחק מחשב חדש שנועד ללמד ילדים באזורי סיכון להתמודד עם הבעיה. המשחק פותח באוניברסיטת מישגן, ועושה כעת את הפיילוט שלו בקמבודיה. בהצלחה עם זה.
<http://bit.ly/cC80Mu>

סדרת רשת: שליטות המבוכ

"I Hit It With My Axe" (יש פה משחק מילים, שמו לב) היא סדרת רשת חדשה לגיקים שעוקבת אחרי חברת שחקניות פורנו שאוהבות לשחק "מבוכים ודרקונים". זהו בסדר גמור, כמוהו כולס צריכים להיות מסוגלים ליהנות מ"מבוכים ודרקונים". בפרק הפתיחה מתארחת סאשה גריי, כוכבת גדולה יחסית, שמודה שזאת הפעם הראשונה שלה, ורואית די משועממת.

<http://bit.ly/ar4293>

7 נאדג'יט: מכונת קפה עם מודעות

"Presso" היא מכונת אספרסו שאינה רק סופר יפה אלא גם אקולוגית (שזה השם הרגנדי של "חסכונית בחשמל"). המים הרוחצים מגיעים מהקומקום, ואת הלחץ למציית הקפה אתם אמורים לספק בעצמכם, באמצעות לחיצה הגונה.
<http://bit.ly/a6k7hi>

